

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobkyně: **J. H.**, bytem, zastoupenou JUDr. Milošem Jirmanem, advokátem se sídlem advokátní kanceláře Nádražní 600/21, 591 01 Žďár nad Sázavou, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 7. 2014, č. j. MPSV-UM/4016/14/4S-VYK, sp. zn.: SZ/62/2012/9S-VYK,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 14. 7. 2014, č. j. MPSV-UM/4016/14/4S-VYK, sp. zn.: SZ/62/2012/9S-VYK, žalovaný dle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů odvolání žalobkyně zamítl a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky, krajská pobočka Jihlava, kontaktní pracoviště Žďár nad Sázavou, ze

dne 2. 7. 2012, č. j. 4033/2012/ZNS, kterým bylo rozhodnuto o poskytování příspěvku na péči žalobkyni ve výši 4.000 Kč měsíčně od března 2012 a toto rozhodnutí potvrdil.

I. Obsah žaloby

Žalobou, která byla včas podána, žalobkyně napadá shora uvedené rozhodnutí, přičemž má za to, že PK MPSV ČR nezjistila řádně skutkový stav, tedy zdravotní stav žalobkyně a z toho vyplývající její možnosti a schopnosti zvládat základní životní potřeby. Uvedla, že posudkový lékař se zřejmě zabýval otázkou zvládnutí základních životních potřeb, dle vyhl. č. 505/2006 Sb., v platném znění, ale pouze na základě některé zdravotní dokumentace. Mnoho diagnóz, které se týkají diskinéz, v posudku nejsou. Nezhodnotil tak celkovou výkonnost žalobkyně, poruchy hybnosti, stání, sezení, bezpečné přenesení např. horkého nápoje pouze s jednou francouzskou holí, padání, kterou naopak přisuzuje méně těžkému vertigu. Žalovaný si sám pro sebe vytváří alibi a tím odůvodňuje, že právě s pomocí facilitátorů zvládá žalobkyně, sice pomalu, ale jistě, další základní životní potřeby, jako je stravování a mobilita. Vystává i další otázka, a to bezpečnosti, používání dvou francouzských holí (od roku 2006) zároveň s těžkým vertigem, těžkým astigmatismem, lehčí kataraktou a poleptáním drahých brýlí, když na financování nových nemá finanční prostředky.

Jak vyplývá ze všech lékařských zpráv, trpí řadou postižení, které žalobkyni neumožňují zvládat tyto základní životní potřeby:

a) Mobilita

Žalobkyně nezvládá stoj, nezvládá chůzi krok za krokem, případně i s přerušovanými zastávkami v dosahu alespoň 200m, a to i po nerovném povrchu, chůzi po schodech v rozsahu jednoho patra nahoru i dolů, nezvládá používání dopravních prostředků, včetně bariérových, nezvládá delší sezení a po něm vstávání, nezvládá sama řízení mechanického vozíku.

d) Stravování

Žalobkyně není schopna dodržovat dva stanovené dietní režimy. Není schopna s pomocí dvou facilitátorů nápoj nalít, stravu naporcovat, naservírovat a přenést ke stolu, s pomocí pouze jednoho facilitátoru to není bezpečné, navíc, když vidí rozmazaně, a začne se jí motat hlava.

c) Oblékání a obouvání

Nezvládá se samostatně oblékat, svlékat, především od pasu dolů, obouvat se a zouvat se, se dvěma kompenzačními pomůckami oblečení ani nepřenese do sedu, ve stoji to nejde, berle jí navíc velmi často padají, kam je opře.

f) Tělesná hygiena

Není schopna ani na zvedáku ve vaně provádět sama celkovou hygienu a osušovat si jednotlivé části těla, mýt si vlasy, fénovat je a česat.

h) Péče o zdraví

Není schopna dodržovat stanovený léčebný režim, provádět stanovená ošetrovatelská opatření a používat k tomu potřebné léky.

i) Osobní aktivity

Nezvládá vykonávat aktivity jejího věku, ambicím a prostředí, např. vyřizování svých záležitostí mimo obydlí, další vzdělávání, třeba počítač.

j) Péče o domácnost

Není schopna obstarat si žádný nákup, uvařit si teplé jídlo, vykonávat běžné domácí práce, manipulovat s předměty denní potřeby, otevírat a zavírat velká okna v bytě, obsluhovat topení, udržovat pořádek, vynášet odpad k popelnicím, kde je navíc bariérový přístup.

b) Orientace

Těžké duševní poruchy, výpadky paměti.

Posudkový lékař nevzal v úvahu, že celkový zdravotní stav žalobkyně se začal zhoršovat již od roku 2002, nadále se zhoršoval přes letité léčení a na podzim roku 2010 gradoval, což dokazují lékařské zprávy a mohou dokázat i svědkové. Nebylo zohledněno sociální šetření.

Celkově tedy nebyl správně zjištěn zdravotní stav žalobkyně, když dle názoru žalobkyně zdravotní problémy žalobkyně jsou mnohem větší, než dospěli posudkoví lékaři. Z těchto důvodů není schopna zvládat ty úkony, které v žalobě uvedla a z těchto důvodů má za to, že jí měl být přiznán příspěvek na péči ve vyšším stupni.

II. Vyjádření žalovaného

Rozhodnutím Úřadu práce ze dne 2. 7. 2012, č. j. 4033/2012/ZNS bylo rozhodnuto, že žalobkyni bude poskytován příspěvek na péči v částce 4.000 Kč měsíčně od března 2012 s odůvodněním, že dle posouzení jejího zdravotního stavu posudkovým lékařem OSSZ Žďár nad Sázavou ze dne 13. 6. 2012 je osobou, která se podle § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. (středně těžká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nezvládá pět základních životních potřeb v oblasti stravování, tělesné hygieny, osobních aktivitách, péče o zdraví a péče o domácnost a vyžaduje každodenní pomoc, péči a dohled jiné fyzické osoby.

Proti tomuto rozhodnutí žalobkyně podala včasné odvolání.

Z předložené spisové dokumentace žalovaný zjistil, že správní řízení bylo zahájeno z moci úřední dne 19. 1. 2012. Dne 13. 3. 2012 provedl prvoinstanční správní orgán sociální

šetření v místě bydliště žalobkyně pro účely řízení o příspěvku na péči, kterým byla zjišťována schopnost žalobkyně zvládat základní životní potřeby vymezené v § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách.

Dne 13. 6. 2012 provedla OSSZ Žďár nad Sázavou posouzení zdravotního stavu žalobkyně pro účely příspěvku na péči, kdy bylo vycházeno ze zdravotní dokumentace ošetřujícího lékaře, z dalších odborných lékařských nálezů a ze sociálního šetření úřadu práce. OSSZ dospěla k závěru, že žalobkyně je osobou, která se podle ust. § 8 odst. 2 písm. b) zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. (středně těžká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět základních životních potřeb a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.

Žalovaný si vyžádal pro účely odvolacího řízení nové posouzení stupně závislosti žalobkyně PK MPSV ČR, na pracovišti v Hradci Králové. PK MPSV vypracovala dne 10. 10. 2012 posudek o zdravotním stavu žalobkyně se závěrem, že je osobou, která se podle § 8 odst. 2 písm. a) zákona o sociálních službách považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři základní životní potřeby v oblasti tělesné hygieny, osobních aktivit a péče o domácnost. Doba platnosti posudku byla stanovena do 03/2015. Na základě výše uvedeného posudkového hodnocení vydal žalovaný dne 23. 1. 2013 rozhodnutí, č. j. MPSV-UM/395/13/9S-VYK, kterým změnil napadené rozhodnutí úřadu práce tak, že snížil příspěvek na péči z částky 4.000 Kč na 800 Kč měsíčně ode dne 1. 1. 2013. Rozhodnutí nabylo právní moci 4. 2. 2013.

Dne 20. 1. 2014 obdržel žalovaný rozhodnutí ministra práce a sociálních věcí ze dne 18. 12. 2013, č. j. 2013/53421-43/51, které nabylo právní moci 14. 1. 2014. Ministr práce a sociálních věcí na základě podání žalobkyně ze dne 16. 8. 2013, které bylo posouzeno jako podnět k přezkumnému řízení, zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 1. 2013, č. j. MPSV-UM/395/13/9S-VYK, kterým byl snížen příspěvek na péči z částky 4.000 Kč na 800 Kč měsíčně od ledna 2013 a věc vrátil k novému projednání a rozhodnutí s tím, že žalovaný znovu rozhodne o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí úřadu práce ze dne 2. 7. 2012, a to v souladu s ust. § 14 odst. 4 zákona o sociálních službách a sníží příspěvek na péči od prvního dne kalendářního měsíce, následujícího po měsíci, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí o snížení. Dne 21. 1. 2014 bylo odvolacímu orgánu postoupeno odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Úřadu práce ČR, krajská pobočka v Jihlavě, kontaktní pracoviště Žďár nad Sázavou, č. j. MPSV-UM/1849453/13/AIS-SSL ze dne 26. 11. 2013, kterým byl žalobkyni zvýšen příspěvek na péči z částky 800 Kč na 4.000 Kč měsíčně od srpna 2013. Z postoupené spisové dokumentace úřadu práce vyplývá, že dne 1. 8. 2013 podala žalobkyně návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči. Dne 1. 11. 2013 vypracovala OSSZ Žďár nad Sázavou posudek o zdravotním stavu žalobkyně s výsledkem, že je osobou, která se podle § 8 odst. 2 písm. b) zákona o sociálních službách ve znění pozdějších předpisů, považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. (středně těžká závislost). Doba platnosti posudku byla stanovena trvale. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět základních životních potřeb v oblasti oblékání a obouvání, tělesné hygieny, péče o zdraví, osobních aktivit a péče o domácnost. Na základě posudku OSSZ ze

dne 1. 11. 2013 rozhodl úřad práce o zvýšení příspěvku na péči z částky 800 Kč na 4.000 Kč měsíčně od srpna 2013.

Vzhledem ke zjištěné překážce řízení dle § 48 odst. 1 správního řádu (tj. zahájení řízení u některého správního orgánu brání tomu, aby o téže věci z téhož důvodu bylo zahájeno řízení u jiného správního orgánu) bylo v souladu s ust. § 66 odst. 1 písm. e) správního řádu usnesením zastaveno řízení ve věci odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Jihlavě, kontaktní pracoviště Žďár nad Sázavou, č. j. MPSV-UP/1849453/13/AIS-SSL ze dne 26. 11. 2013. I když ministr práce a sociálních věcí dospěl k závěru, že posudek PK MPSV Hradec Králové ze dne 10. 10. 2012 byl vypracován v souladu s právními předpisy, požádal žalovaný dne 30. 1. 2014 v souladu s ust. § 3 správního řádu PK MPSV Hradec Králové o nové posouzení zdravotního stavu žalobkyně, a to zejména s ohledem na nově zjištěné skutečnosti (posudek OSSZ Žďár nad Sázavou ze dne 1. 11. 2013, kterým byla žalobkyně uznána osobou závislou ve stupni II. (středně těžká závislost). Na základě žádosti PK MPSV Hradec Králové ze dne 10. 2. 2014 provedl žalovaný dne 20. 2. 2014 u žalobkyně nové sociální šetření v místě jejího trvalého bydliště.

PK MPSV Hradec Králové zasedala dne 21. 03. 2014 v souladu s ust. § 16b zákona č. 582/1991 Sb. v řádném složení za přítomnosti posudkové lékařky, předsedkyně komise, dále tajemnice komise a lékařky z oboru neurologie. Žalobkyně nebyla přítomna jednání PK MPSV a nebyla seznámena s posudkovým závěrem. Na základě námitek žalobkyně, že nebyla přítomna jednání PK a její zdravotní stav tak nebyl objektivně posouzen, požádal žalovaný o doplnění posouzení zdravotního stavu žalobkyně. PK MPSV znovu zasedala dne 11. 6. 2014 v řádném složení za přítomnosti téže předsedkyně komise a tajemnice komise a dalšího lékaře z oboru interního lékařství a gerontologie. Žalobkyně byla přítomna jednání PK dne 11. 6. 2014, s posudkovým závěrem seznámena nebyla. Při jednání komise byla vyšetřena odborným posudkovým lékařem.

Dle posudku PK MPSV ze dne 21. 3. 2014 a jeho doplnění ze dne 11. 6. 2014 byla žalobkyně od 1. 1. 2012 do 31. 12. 2012 osobou, která se podle § 8 odst. 2 písm. a) zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžadovala každodenní pomoc, péči nebo dohled jiné fyzické osoby a nebyla schopna zvládat tři základní životní potřeby v oblasti tělesné hygieny, osobních aktivit a péče o domácnost. Od 1. 1. 2013 je osobou, která se dle § 8 odst. 2 písm. b) zákona o sociálních službách považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. (středně těžká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní pomoc, péči nebo dohled jiné fyzické osoby a není schopna zvládat pět základních životních potřeb v oblasti oblékání a obouvání, tělesné hygieny, péče o zdraví, osobních aktivit a péče o domácnost. Platnost posudku byla stanovena do 31. 3. 2017.

Dle posudkového hodnocení PK MPSV se žalobkyně léčí pro těžký vertebrogenní algický syndrom při osteoporóze a degenerativních změnách páteře. Má narušenou statiku a dynamiku bederní, krční a hrudní páteře, trpí oboustrannou koxartrózou a gonartrózou II. stupně. Byla jí doporučena pravidelná, opakovaná rehabilitace v domácím prostředí a mobilizační cvičení. Dle PK MPSV není žalobkyně v mobilitě omezena pro velmi těžké funkční postižení pohybového aparátu dolních končetin, nebyly u ní zjištěny plegie, parézy

ani těžké omezení hybnosti nosných kloubů. V některých fyziologických schopnostech je omezena pro kolísavé bolesti páteře, kyčelních a kolenních kloubů, závratě a celkovou slabost při podvaze. Je schopna chůze s oporou dvou francouzských holí. Z důvodu bolesti a závratí používá k pohybu ve venkovním prostředí invalidní vozík. Ze záznamu ze sociálního šetření provedeného žalovaným dne 20. 2. 2014 vyplývá, že žalobkyně po celou dobu sociálního šetření seděla na invalidním vozíku (cca 1,5 hodiny), ke konci sociálního šetření sama vstala a s oporou dvou francouzských holí odešla pomalou chůzí na WC. Dle PK MPSV je schopna dodržovat dietní opatření, s facilitátory je schopna stravu si nachystat a přenést, neboť u ní nebylo zjištěno těžké postižení horních končetin. Je v péči nefrologické ambulance pro intermitentní mikrohematurii, inkontinencí netrpí, na WC je schopna se sama přepravit (potvrzeno při sociálním šetření dne 20. 02. 2014). Není omezena v mobilitě, netrpí závažnými interními onemocněními (globální srdeční nebo dechová nedostatečnost). Je potřeba dohledu nad užíváním léků (zajišťuje pečovatelská služba). U očního lékaře se léčí pro oboustrannou kataraktu, hypermetropii a astigmatismus, recidivující episkleritidu levého oka. Zraková vada je korigována brýlemi. V orientačních a komunikačních schopnostech nebylo PK MPSV zjištěno závažné postižení. Všemi směry je orientovaná, komunikativní slovem i písmem. Sociálním šetřením ze dne 20. 02. 2014 bylo potvrzeno, že žalobkyně je orientovaná osobou, místem i časem. Adekvátně odpovídala na položené otázky, uvedeným sdělením rozuměla. PK MPSV nebylo zjištěno těžké postižení zraku nebo sluchu (praktická, úplná slepota nebo hluchota). Dále se u ní nejedná o mentální postižení, ani o těžké duševní postižení se ztrátou orientačních a komunikačních schopností.

S ohledem na zdravotní stav dospěla PK MPSV Hradec Králové k závěru, že žalobkyně od 1. 1. 2012 nezvládala tři základní životní potřeby v oblasti tělesné hygieny, osobních aktivit a péče o domácnost a považovala se tak od uvedeného data za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost). Další základní životní potřeby byla schopna v pomalejším tempu (případně s použitím facilitátorů) zvládnout.

PK MPSV v doplňujícím posouzení ze dne 11. 6. 2014 znovu podrobně prostudovala dostupnou dokumentaci a v ní obsažené odborné nálezy, prostudovala i doložené nálezy staršího data doložené k odvolání, které však nemají vliv na závěr posudkového hodnocení. PK MPSV se dále zabývala všemi námitkami žalobkyně a základní životní potřeby byly objektivizovány dle možností a schopností v průběhu jednání PK MPSV. PK MPSV vyhodnotila skutečnosti, které vedly k požadavku na doplnění posudku a neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru ze dne 21. 3. 2014, a to ani k datu svého jednání.

Žalovaný považuje posudek PK MPSV ze dne 21. 3. 2014 a jeho doplnění ze dne 11. 6. 2014 za zcela úplný a do té míry přesvědčivý, že jím bylo spolehlivě prokázáno, že žalobkyně byla od 1. 1. 2012 do 31. 12. 2012 osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost) a od 1. 1. 2013 je osobou, která se dle § 8 odst. 2 písm. b) zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. (středně těžká závislost). Uvedené závěry PK MPSV nejsou ani v rozporu s obsahem lékařských nálezů, které měla k dispozici. Posudková komise se shodla v závěru ohledně hodnocení zdravotního stavu s lékařem OSSZ. Výsledek posouzení zdravotního stavu není ani v rozporu s výsledky provedeného sociálního šetření.

Podkladem pro rozhodnutí žalovaného byl posudkový závěr PK MPSV Hradec Králové ze dne 21. 3. 2014 a jeho doplnění ze dne 11. 6. 2014. Dalšími podklady jsou sociální šetření provedená v průběhu řízení o příspěvku na péči, tj. sociální šetření provedené pracovníky úřadu práce dne 13. 3. 2012, sociální šetření provedené pracovníky odvolacího orgánu dne 20. 2. 2014.

Dle obou posudků PK MPSV (ze dne 21. 3. 2014 a 11. 6. 2014) byla žalobkyně od 1. 1. 2012 do 31. 12. 2012 osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost). Od 1. 1. 2013 je osobou, která se podle § 8 odst. 2 písm. b) zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. (středně těžká závislost).

Dle § 14 odst. 4 zákona o sociálních službách, změní-li se skutečnosti rozhodné pro výše příspěvků tak, že příspěvek má být snížen, provede se snížení příspěvku od prvního dne kalendářního měsíce, následujícího po kalendářním měsíci, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí o snížení příspěvku. Žalobkyni tak nelze dle § 14 odst. 4 zákona o sociálních službách snížit příspěvek na péči z částky 4.000 Kč na 800 Kč za období od 1. 1. 2012 do 31. 12. 2012 a nadále jí proto náleží příspěvek na péči ve výši 4.000 Kč měsíčně. Na základě výše uvedených skutečností odvolací orgán potvrdil rozhodnutí úřadu práce ze dne 2. 7. 2012, č. j. 4033/2012/ZNS, dle kterého je žalobkyni poskytován příspěvek na péči ve výši 4.000 Kč měsíčně. Ze spisové dokumentace úřadu práce bylo zjištěno, že v období od měsíce března 2013 do července 2013 byl žalobkyni vyplácen příspěvek na péči ve výši 800 Kč měsíčně. Úřad práce proto zajistil doplacení příspěvku na péči za uvedené období, tj. za období od března 2013 do července 2013.

Žalobkyně v žalobě poukázala na skutečnost, že posudek PK MPSV byl vypracován bez podrobnějšího zkoumání jejího zdravotního stavu. Posudkový lékař dle jejího vyjádření nezhodnotil její celkovou výkonnost a poruchy hybnosti. K tomu žalovaný uvedl, že posouzení zdravotního stavu žalobkyně bylo předmětem posuzování dvou posudkových komisí (dne 21. 3. 2014 a 11. 6. 2014). Při jednání komise dne 11. 6. 2014 byla žalobkyně vyšetřena přítomnými lékaři z oboru interního lékařství a gerontologie, Doc. MUDr. V. K., CSc. PK MPSV vycházela při vypracování posudku dne 21. 3. 2014 a jeho doplnění dne 11. 6. 2014 ze spisové dokumentace OSSZ Žďár nad Sázavou, ze sociálního šetření provedeného pracovníky úřadu práce ze 13. 3. 2012 a sociálního šetření provedeného žalovaným dne 20. 2. 2014, ze zdravotnické dokumentace ošetřujícího lékaře a dalších lékařských nálezů, které byly žalobkyní doloženy v průběhu odvolacího řízení.

Žalobkyně navrhuje zrušení rozhodnutí žalovaného a přiznání příspěvku na péči ve III. stupni závislosti (těžká závislost) z důvodu, že nezvládá osm základních životních potřeb v oblasti mobility, orientace, stravování, oblékání a obouvání, tělesné hygieny, péče o zdraví, osobních aktivit a péče o domácnost.

K tomu žalovaný uvádí, že PK MPSV zohlednila dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně způsobený zejména vertebrogenním algickým syndromem a degenerativními změnami páteře. Z doložených lékařských zpráv dospěla PK k závěru, že v mobilitě není žalobkyně omezena pro velmi těžké funkční postižení pohybového aparátu horních a dolních končetin. Nebyly u ní zjištěny parézy, plegie a těžké omezení hybnosti nosných kloubů.

Žalobkyně je schopna chůze s oporou dvou francouzských holí (během sociálního šetření dne 20. 2. 2014 sama vstala a s pomocí dvou francouzských holí došla pomalou chůzí na WC). Z důvodu bolestí a závratí používá ve venkovním prostředí invalidní vozík. V orientačních a komunikačních schopnostech nebylo PK MPSV zjištěno závažné postižení. Žalobkyně je orientovaná všemi směry, je komunikativní slovem i písmem. Tato skutečnost byla potvrzena i během sociálního šetření, kdy žalobkyně odpovídala adekvátně na pokládané otázky, rozuměla položeným otázkám, byla orientovaná místem, časem i osobami. Výkon fyziologické potřeby žalobkyně zvládá, netrpí inkontinencí, je léčena pro hematurii, na WC je schopna sama dojít. Dle PK MPSV je žalobkyně schopna dodržovat dietní opatření, s facilitátory je schopna stravu si nachystat a přenést, neboť u ní nebylo zjištěno těžké postižení horních končetin. Ostatní základní životní potřeby byly PK MPSV uznány za nezvládané.

Žalovaný po opětovném přezkoumání celé věci neshledal důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí a navrhoval, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

III. Replika žalobkyně

Žalobkyně nesouhlasí s tím, že by stupeň závislosti u její osoby byl středního stupně - II., ale je těžkého stupně III., neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat šest nebo sedm základních životních potřeb a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby. Tomuto stupni závislosti odpovídá ve smyslu ust. § 11 odst. 2 zákona výše příspěvku 8.000 Kč, nikoliv 4.000 Kč, jak bylo ze strany správního orgánu rozhodnuto. K závěru o svém stupni závislosti na pomoci jiné osoby dospěla žalobkyně na základě svých reálných možností zvládat základní životní potřeby a rovněž z řady lékařských zpráv z různých zdravotních oborů, ze kterých vyplývá její zdravotní stav, a které byly z její strany v průběhu řízení předloženy. Tato zjištění poté podřadila pod vymezení schopností zvládat základní životní potřeby, jak je uvedeno v příloze č. 1 vyhl. č. 505/2006 Sb. Tato příloha stanovuje posudková kritéria pro vymezení schopností zvládat základní životní potřeby. Vycházejí z těchto kritérií je žalobkyně nucena konstatovat, že není schopna zvládat bez pomoci jiné fyzické osoby základní životní potřeby mobility, stravování, oblékání a obouvání, tělesné hygieny, péče o zdraví, péče o domácnost, má zásadní problémy s orientací a její osobní aktivity jsou v podstatě vyloučeny. Žalobkyně ve své žalobě podrobně popsala, jaké úkony v rámci jednotlivých kritérií není schopna vykonávat a v jakém rozsahu je na pomoci jiné osoby odkázána. Z výše uvedeného je zřejmé, že žalobkyně není v současné době schopna zvládat nejméně šest až sedm základních životních potřeb bez každodenní pomoci a péče jiné fyzické osoby, a její stupeň závislosti je třeba hodnotit stupněm III. – těžká závislost. V tomto směru žalobkyně vytýká závěrům posudkových lékařů, že nevzaly v úvahu veškerá zjištění týkající se jejího zdravotního stavu a nebylo vzato v úvahu její veškerá zdravotní dokumentace, zejména týkající se její celkové výkonnosti a poruch chybivosti, kdy žalobkyně v současné době nezvládá jak chůzi, tak i stání či delší dobu trvající sezení, což vylučuje možnost přepravy její osoby dopravními prostředky. Tyto okolnosti se pochopitelně projevují i v otázce možnosti stravování, když není schopna se sama obsloužit, co se týče jídla i pití a není schopna úkony týkající se stravování bezpečně vykonávat, a to zejména s ohledem na těžce narušenou rovnováhu s nebezpečím upadnutí a navíc se zrakovými problémy. Pokud by v rámci posudkových závěrů byly objektivně vzaty v úvahu veškeré lékařské zprávy či jiné součásti zdravotnické dokumentace, na které

žalobkyně v odůvodnění žaloby odkazuje, nemohl by žalovaný, jakož i správní orgán I. stupně, dospět k závěru, že je žalobkyně osobou závislou na pomoci jiné osoby se stupněm závislosti II. a musel by přisvědčit žalobkyni, že jí náleží výše příspěvku odpovídající stupni III.

Soud konstatuje, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), jde o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

V souladu s § 75 odst. 1, § 2 s.ř.s. přezkoumal Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejí jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Předmětná věc byla projednána bez nařízení jednání, neboť byly splněny zákonné podmínky ve smyslu § 51 odst. 1 s.ř.s.

IV. Posouzení věci soudem

Žaloba není důvodná.

Podmínky nároku na příspěvek na péči stanoví část druhá, hlava I., ust. § 7 zákona o sociálních službách. Podle § 7 odst. 1 zákona se příspěvek poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby. Tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob. Podle ust. § 7 odst. 2 citovaného zákona má na příspěvek nárok osoba uvedená v ust. § 4 odst. 1, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle ust. § 8.

Stupeň závislosti posuzuje podle ust. § 25 odst. 2 a ust. § 28 odst. 2 zákona o sociálních službách na základě žádosti správního orgánu I. stupně příslušný orgán okresní správy sociálního zabezpečení, v odvolacím řízení pak Ministerstvo práce a sociálních věcí, které má pro tento účel zřízeny, resp. využívá posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů). Posudková komise MPSV při posouzení stupně závislosti zpracovává posudek ve formě kvalifikovaného podkladu pro rozhodnutí, v němž je dokumentován proces pořízení posudku, posudkový závěr a jeho odůvodnění.

Jak vyplývá z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek ze dne 3. 2. 2010, č. j. 3 Ads 77/2009-60, dostupný na www.nssoud.cz, na posudek závislosti osoby na péči je třeba nahlížet jako na kterýkoli jiný důkazní prostředek, neboť se jedná sice o tzv. povinný důkaz, nicméně nikoliv o závazné stanovisko či závazný podklad rozhodnutí. Posudek podléhá hodnocení správního orgánu, jeho správnost není nikterak presumována.

Ačkoli odborné lékařské závěry posudku nepodléhají hodnocení správních orgánů, neboť k tomu nemají správní orgány odborné lékařské znalosti, nezabývá je to povinností hodnotit provedené důkazy ve správním řízení, a tudíž i správnost posudků z hlediska jejich úplnosti a přesvědčivosti (viz např. rozsudek NSS ze dne 18. 3. 2010, č. j. 6 Ads 143/2009-60, dále také rozsudek ze dne 22. 10. 2009, č. j. 3 Ads 48/2009-104, dostupné na www.nssoud.cz). Jinak řečeno, správní orgán nemůže bez dalšího převzít závěr posudkové komise jako pravdivý, aniž by se úplností a přesvědčivostí jejího posouzení zabýval. Základním předpokladem pro to, aby správní orgán mohl vyhodnotit přesvědčivost a úplnost předloženého posudku, je přezkoumatelnost posudku vzhledem k jeho zákonem stanoveným podkladům vymezeným v § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách (které platí jak pro posudek v prvoinstančním, tak i v odvolacím řízení). Správní orgán musí vycházet z posudku, který obsahuje nejen výrok, ale který musí být řádně a přesvědčivě odůvodněn s odkazem na doložený nález ošetřujícího lékaře, výsledek sociálního šetření, výsledek funkčních vyšetření, popř. výsledek vlastního vyšetření posuzujícího lékaře (srov. rozsudek ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 50/2009-63, dostupný na www.nssoud.cz). K závěrům o úplnosti a přesvědčivosti posudku správní orgán tedy může dospět jen tehdy, pokud se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především pak s těmi, které namítá účastník řízení uplatňující nárok na příspěvek na péči.

Soud konstatuje, že v daném případě se žalovaný, v průběhu odvolacího řízení správně v souladu s ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, obrátil na Posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí za účelem posouzení stupně závislosti žalobkyně. PK MPSV následně postupovala v souladu s ust. § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách, když při vypracování posudku byly zohledněny jak výsledky sociálního šetření provedeného úřadem práce, dále pak přihlédla k dalšímu sociálnímu šetření ze dne 20. 2. 2014, když tedy byly provedeny sociální šetření dvě, tak také z rozsáhlé zdravotní dokumentace žalobkyně, doložené nálezy ošetřujících lékařů (zprávy praktického lékaře, nálezy z vyšetření neurologického, nefrologického, očního, nálezy z ortopedického vyšetření), když pokud jde o zdravotní dokumentaci vedené praktickým lékařem, tuto měla posudková komise k dispozici celou.

Navíc pak žalobkyně byla při jednání PK MPSV dne 11. 6. 2014, jehož se zúčastnila, přešetřena lékařem, který byl v posudkové komisi přítomen, a to Doc. MUDr. V. K., CSc., lékařem z oboru interního lékařství, gerontologie.

Soud tedy uvádí, že při posuzování zdravotního stavu žalobkyně byly k dispozici všechny lékařské zprávy o jejím zdravotním stavu, 2x bylo provedeno sociální šetření, byly vypracovány dva posudky v rámci odvolacího řízení, posudky PK MPSV ČR, byla k dispozici naprosto kompletní zdravotní dokumentace od praktického lékaře a u druhého jednání PK MPSV byla žalobkyně i přešetřena přítomným lékařem.

Žalobkyně namítala, že kromě základních životních potřeb, u nichž bylo posudkovou komisí uvedeno, že je nezvládá (nezvládá oblékání a obouvání, tělesná hygiena, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost), nezvládá ještě i další základní životní potřeby, které v žalobě uvedla a popsala a v replice na vyjádření žalovaného pak i bylo žalobkyní uvedeno, že dle jejího názoru nezvládá šest až sedm základních životních potřeb samostatně.

S tímto stanoviskem žalobkyně se soud neztotožňuje. Vyšel přitom z provedených důkazů v rámci správního řízení, když oba posudky PK MPSV ČR soud pokládá za posudky úplné, přesvědčivé a celistvé, když v těchto posudcích se PK MPSV přesvědčivým způsobem vypořádává s tím, proč bylo uznáno pět úkonů, které žalobkyně nezvládá, přičemž bylo také odůvodněno, proč PK pokládá další úkony, u nichž žalobkyně uvádí, že je také nezvládá, za zvládnuté.

Soud nezpochybňuje, že ne všechny aktivity základních fyzických potřeb žalobkyně s ohledem na její zdravotní stav zvládá zcela bez obtíží, je však nutné přihlédnout k tomu, že za neschopnost zvládání základních životních potřeb se pro účely přiznání příspěvku na péči podle ust. § 1 odst. 4 prováděcí vyhlášky č. 505/2006 Sb. k zákonu o sociálních službách považuje takový stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, nikoli jakákoliv porucha funkčních schopností.

Soud uzavírá, že oba posudky PK MPSV, jak bylo již uvedeno, naplňují požadavky úplnosti, přesvědčivosti a celistvosti, které vyplývají z judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudek č. j. 4 Ads 57/2009-53 ze dne 23. 9. 2009, dostupný na www.nssoud.cz), a proto soud stejně jako žalovaný dospěl k závěru, že v řízení bylo prokázáno, že žalobkyně vyžaduje z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu každodenní pomoc, dohled nebo péči při 5 základních životních potřebách (oblékání a obouvání, tělesná hygiena, péče o zdraví, osobní aktivity, péče o domácnost) a je tedy osobou starší 18 let závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. (středně těžká závislost), když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat 5 nebo 6 základních životních potřeb.

Krajský soud na základě shora provedeného posouzení žalobních námitek dospěl k závěru, že nejsou důvodné, a proto žalobu dle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žalobkyni, která nebyla úspěšná, náklady řízení nebyly přiznány, a pokud jde o žalovaného, tomu nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 20. ledna 2016

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně